

U m o w a

**między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki
dotycząca stosowania Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Stanami
Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzonej dnia 10 lipca 1996r.,
zgodnie z artykułem 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią
Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego
w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003r.**

Rzeczpospolita Polska oraz Stany Zjednoczone Ameryki (zwane dalej w załączniku do niniejszej Umowy „Umawiającymi się Państwami”),

Stosownie do artykułu 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003r.

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Stosownie do artykułu 3 ustęp 2 Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podpisanego w Waszyngtonie dnia 25 czerwca 2003 r., zwanego dalej „Porozumieniem UE-USA o ekstradycji”, Rzeczpospolita Polska oraz Stany Zjednoczone Ameryki ustalają, że zgodnie z niniejszą Umową Umowa dwustronna między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji, sporządzona w Waszyngtonie dnia 10 lipca 1996 r. (zwana dalej „Umową RP-USA o ekstradycji”) będzie obowiązywała na następujących warunkach:

- a) artykuł 6 Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w miejsce artykułu 6 Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 13 Porozumienia UE-USA o ekstradycji;
- b) artykuł 9 ustęp 1 Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w miejsce artykułu 9 ustęp 1 Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 5 ustęp 1 Porozumienia UE-USA o ekstradycji;
- c) artykuł 9bis Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w celu uzupełnienia postanowień Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 14 Porozumienia UE-USA o ekstradycji;

- d) artykuł 10 Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w miejsce artykułu 10 Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 5 ustęp 2 Porozumienia UE-USA o ekstradycji;
- e) artykuł 12 ustęp 4 Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w celu uzupełnienia postanowień Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 5 ustęp 1 i artykułem 7 ustęp 1 Porozumienia UE-USA o ekstradycji; dotychczasowe ustępy 4 i 5 artykułu 12 oznacza się odpowiednio jako ustępy 5 i 6;
- f) artykuł 17 Załącznika do niniejszej Umowy stosuje się w miejsce artykułu 17 Umowy RP-USA o ekstradycji, zgodnie z artykułem 10 Porozumienia UE-USA o ekstradycji;
- g) stosownie do artykułu 3 oraz artykułu 5 niniejszej Umowy, artykuł 24 i 26 Załącznika do niniejszej Umowy skreśla się. W związku z powyższym, artykuł 25 Umowy RP-USA o ekstradycji staje się artykułem 24 Załącznika, zaś artykuł 27 Umowy RP-USA o ekstradycji staje się artykułem 25 Załącznika.

Artykuł 2

Załącznikiem do niniejszej Umowy jest skonsolidowany tekst Umowy RP-USA o ekstradycji oraz Porozumienia UE-USA o ekstradycji, który to Załącznik uwzględnia zmiany wynikające z artykułu 1 niniejszej Umowy. Skonsolidowany tekst Umowy stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

Artykuł 3

Zgodnie z artykułem 16 Porozumienia UE-USA o ekstradycji niniejsza Umowa ma zastosowanie w sprawach o przestępstwa popełnione przed wejściem w życie niniejszej Umowy jak również po wejściu jej w życie.

Artykuł 4

Niniejszej Umowy nie stosuje się do wniosków o ekstradycję złożonych przed jej wejściem w życie.

Artykuł 5

1. Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi tak szybko jak to możliwe. Niniejsza Umowa wejdzie w życie w dniu wejścia w życie Porozumienia UE-USA o ekstradycji.

2. W przypadku wypowiedzenia Porozumienia UE-USA o ekstradycji, niniejsza Umowa traci moc w tym samym dniu co Porozumienie UE – USA o ekstradycji, a w jej miejsce stosuje się Umowę RP-USA o ekstradycji. Niezależnie od powyższego Rzeczpospolita Polska i Stany Zjednoczone Ameryki mogą uzgodnić stosowanie niektórych lub wszystkich postanowień niniejszej Umowy.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni przez ich odpowiednie władze podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w, dnia 2006 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i angielskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

W imieniu

Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu

Stanów Zjednoczonych Ameryki

ZAŁĄCZNIK

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji

Artykuł 1

Obowiązek wydania

Umawiające się Państwa zobowiązują się do wzajemnego wydawania, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, osób, które przez organy w Państwie wzywającym są ścigane w postępowaniu karnym lub zostały uznane winnymi przestępstw stanowiących podstawę wydania.

Artykuł 2

Przestępstwa stanowiące podstawę wydania

1. Przestępstwem stanowiącym podstawę wydania jest przestępstwo, które według prawa obowiązującego w obu Umawiających się Państwach jest zagrożone karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze powyżej jednego roku lub karą surowszą.
2. Przestępstwo jest także przestępstwem stanowiącym podstawę wydania, jeżeli polega na usiłowaniu popełnienia lub uczestnictwie w popełnieniu przestępstwa określonego w ustępie 1. Wszelki rodzaj związku mającego na celu popełnienie przestępstwa określonego w ustępie 1 w rozumieniu prawa Rzeczypospolitej Polskiej i zмова w celu popełnienia przestępstwa określonego w ustępie 1 w rozumieniu prawa Stanów Zjednoczonych - są również przestępstwami stanowiącymi podstawę wydania.
3. W rozumieniu niniejszego artykułu przestępstwo jest przestępstwem stanowiącym podstawę wydania:
 - a) niezależnie od tego, czy prawo obowiązujące w Umawiających się Państwach zalicza to przestępstwo do przestępstw tego samego rodzaju lub określa to przestępstwo taką samą nazwą, lub

- b) niezależnie od tego, czy dane przestępstwo jest przestępstwem, co do którego prawo federalne Stanów Zjednoczonych wymaga wykazania istnienia takich okoliczności, jak przewóz międzystanowy albo posługiwanie się pocztą lub innymi środkami wpływającymi na handel międzystanowy lub zagraniczny, przy czym ma to znaczenie tylko dla uzasadnienia właściwości sądu federalnego Stanów Zjednoczonych.
4. Jeżeli przestępstwo zostało popełnione poza terytorium Państwa wzywającego, wniosek o wydanie będzie uwzględniony, jeżeli prawo Państwa wezwanego przewiduje w podobnych warunkach odpowiedzialność karną za przestępstwo popełnione poza jego terytorium. Jeżeli prawo Państwa wezwanego nie przewiduje takiej odpowiedzialności, organy wykonujące w Państwie wezwanym mogą rozstrzygnąć wniosek o wydanie według swego uznania.
 5. W wypadku zgody na wydanie za przestępstwo stanowiące podstawę wydania, zostanie również udzielona zgoda na wydanie za wszelkie inne przestępstwa wymienione we wniosku, nawet gdy nie są zagrożone karą pozbawienia wolności powyżej jednego roku, o ile wszystkie pozostałe wymogi odnośnie do wydania zostały spełnione.

Artykuł 3

Przestępstwa skarbowe

Przestępstwo jest również przestępstwem stanowiącym podstawę wydania, jeżeli jest przestępstwem dotyczącym podatków, ceł, międzynarodowego transferu funduszy, importu, eksportu lub tranzytu towarów, nawet gdy prawo Państwa wezwanego nie przewiduje takiego samego rodzaju podatku, cła albo nie reguluje w ten sam sposób podatków, ceł, tranzytu towarów i obrotu dewizowego, jak prawo Państwa wzywającego.

Artykuł 4

Obywatelstwo

1. Żadne z Umawiających się Państw nie jest zobowiązane do wydawania własnych obywateli, jednakże organ wykonujący w Państwie wezwanym będzie mógł dokonać wydania takich osób, jeżeli według jego uznania będzie to właściwe i możliwe.

2. Jeżeli odmówiono wydania wyłącznie ze względu na obywatelstwo osoby poszukiwanej, Państwo wezwane, działając na wniosek Państwa wzywającego, przekaże sprawę swym właściwym organom w celu podjęcia decyzji co do przeprowadzenia postępowania karnego.

Artykuł 5

Przestępstwa polityczne i wojskowe

1. Wydanie nie nastąpi, jeżeli przestępstwo stanowiące podstawę wniosku o wydanie jest przestępstwem o charakterze politycznym.
2. W rozumieniu niniejszej Umowy następujące przestępstwa nie są uważane za przestępstwa o charakterze politycznym:
 - a) zabójstwo lub jakiegokolwiek inne przestępstwo przeciwko Głowie Państwa jednego z Umawiających się Państw lub przeciwko członkowi rodziny Głowy Państwa,
 - b) przestępstwo, za które oba Umawiające się Państwa na podstawie wielostronnej Umowy międzynarodowej mają obowiązek wydania poszukiwanej osoby lub przedstawienia sprawy swoim właściwym organom w celu podjęcia decyzji w sprawie wszczęcia postępowania karnego,
 - c) zabójstwo, nieumyślne spowodowanie śmierci, umyślne uszkodzenie ciała, ciężkie uszkodzenie ciała lub ciężki rozstrój zdrowia,
 - d) porwanie, uprowadzenie lub inne niezgodne z prawem pozbawienie wolności, w tym branie zakładnika,
 - e) podłożenie lub użycie materiału wybuchowego, środka zapalającego lub innego niszczącego urządzenia zagrażającego życiu, powodującego poważne uszkodzenie ciała lub poważną szkodę w mieniu,
 - f) usiłowanie popełnienia lub uczestnictwo w popełnieniu jakiegokolwiek z wyżej wymienionych przestępstw, jak również wszelki rodzaj związku mającego na celu popełnienie tych przestępstw w rozumieniu prawa Rzeczypospolitej Polskiej i

zmowa w celu popełnienia tych przestępstw w rozumieniu prawa Stanów Zjednoczonych.

3. Jednakże pomimo ustępu 2 niniejszego artykułu wydanie nie nastąpi, jeżeli organ wykonujący w Państwie wezwanym stwierdzi, że wniosek był złożony z przyczyn politycznych.
4. Organ wykonujący w Państwie wezwanym może odmówić wydania za przestępstwa ujęte prawem wojskowym, które nie stanowią przestępstw w świetle powszechnego prawa karnego.

Artykuł 6

Kara śmierci

W przypadku gdy przestępstwo, w odniesieniu do którego wnosi się o wydanie, jest zagrożone karą śmierci według prawa Państwa wzywającego i nie jest zagrożone karą śmierci według prawa Państwa wezwanego, Państwo wezwane może wyrazić zgodę na wydanie pod warunkiem, że kara śmierci nie zostanie orzeczona w odniesieniu do osoby, o której wydanie się wnosi lub, jeżeli ze względów proceduralnych taki warunek nie może zostać spełniony przez Państwo wzywające, pod warunkiem, że jeżeli kara śmierci zostanie orzeczona, nie zostanie wykonana. Jeżeli Państwo wzywające akceptuje wydanie z zastrzeżeniem warunków na mocy niniejszego artykułu, spełnia te warunki. Jeżeli Państwo wzywające nie akceptuje warunków, wniosek o wydanie może zostać nieuwzględniony.

Artykuł 7

Ne bis in idem

1. Wydanie nie nastąpi, jeżeli osoba ścigana została prawomocnie skazana lub uniewinniona w Państwie wezwanym za przestępstwo, z powodu którego wnosi się o wydanie.
2. Wydanie nie zostanie wyłączone z tego powodu, że właściwe organy wykonujące w Państwie wezwanym postanowiły:
 - a) nie wszczynać postępowania karnego przeciwko osobie ściganej za czyny, z powodu których wnosi się o wydanie, lub

- b) umorzyć postępowanie karne, które zostało wszczęte przeciwko osobie ściganej w związku z takimi czynami.

Artykuł 8

Przedawnienie

Wydanie nie nastąpi, jeżeli ściganie lub wykonanie kary za przestępstwo, z powodu którego wnosi się o wydanie, uległo przedawnieniu według prawa Państwa wzywającego.

Artykuł 9

Postępowanie ekstradycyjne i wymagane dokumenty

1. Wniosek o wydanie wraz z dokumentami dodatkowymi przekazuje się w drodze dyplomatycznej.
2. Do wniosku o wydanie niezbędne są:
 - a) dokumenty, oświadczenia lub innego rodzaju informacje zawierające dane dotyczące tożsamości i obywatelstwa oraz prawdopodobnego miejsca pobytu osoby, o której wydanie się wnosi,
 - b) opis stanu faktycznego sprawy, w związku z którą wnosi się o wydanie, oraz informacja o dotychczasowym przebiegu postępowań w sprawie,
 - c) tekst przepisów prawa dotyczących istotnych elementów przestępstwa, z powodu którego wnosi się o wydanie,
 - d) tekst przepisów prawa dotyczących zagrożenia karą za przestępstwo,
 - e) informacja o przepisach prawa dotyczących przedawnienia ścigania lub wykonania kary w odniesieniu do przestępstwa, w związku z którym wnosi się o wydanie,

- f) dokumenty, oświadczenia lub innego rodzaju informacje określone odpowiednio w ustępach 3 lub 4 niniejszego artykułu.
3. Do wniosku o wydanie osoby w celu przeprowadzenia postępowania karnego ponadto niezbędne są:
- a) odpis postanowienia o aresztowaniu lub nakazu aresztowania wydanego przez sędziego lub inny właściwy organ, jeżeli zostały wydane,
 - b) odpis aktu oskarżenia, jeżeli został sporządzony,
 - c) takie informacje, które uzasadniałyby postawienie osoby w stan oskarżenia, gdyby przestępstwo było popełnione w Państwie wezwanym.
4. Do wniosku o wydanie osoby, która została uznana winną popełnienia przestępstwa stanowiącego podstawę wydania, ponadto niezbędne są:
- a) odpis postanowienia o aresztowaniu lub nakazu aresztowania wydanego przez sędziego lub inny właściwy organ, jeżeli zostały wydane,
 - b) odpis wyroku skazującego, a jeżeli taki odpis jest niedostępny - oświadczenie organu sądowego stwierdzające, że dana osoba została uznana winną,
 - c) informacje potwierdzające, że osoba, o której wydanie się wnosi, jest tą osobą, która została uznana winną,
 - d) jeżeli wobec osoby ściganej orzeczono karę - odpis wyroku orzekającego karę oraz oświadczenie stwierdzające, w jakim wymiarze wyrok został wykonany,
 - e) w wypadku osoby, która została uznana winną zaocznie - dokumenty wymienione w ustępie 3.

Artykuł 9bis

Informacje podlegające szczególnej ochronie

W przypadku gdy dla uzasadnienia wniosku o wydanie Państwo wzywające zamierza - przekazać informacje podlegające szczególnej ochronie, może ono porozumieć się z Państwem wezwanym w celu ustalenia zakresu w jakim może ono zapewnić ochronę tych informacji. Jeżeli Państwo wezwane nie może zapewnić wymaganego przez Państwo wzywające sposobu ochrony tych informacji, Państwo wzywające decyduje czy pomimo to przekaże informacje.

Artykuł 10

Dopuszczalność dokumentów

Dokumenty poświadczone lub opatrzone pieczęcią Ministerstwa bądź Departamentu Sprawiedliwości, lub Ministerstwa bądź Departamentu właściwego do spraw zagranicznych Państwa wzywającego zostaną dopuszczone w postępowaniu ekstradycyjnym prowadzonym na terytorium Państwa wezwanego bez potrzeby ich dalszego poświadczenia, uwierzytelniania, czy innego rodzaju legalizacji.

Artykuł 11

Tłumaczenie

Wszystkie dokumenty przesyłane przez Państwo wzywające będą przetłumaczone na język Państwa wezwanego.

Artykuł 12

Tymczasowe aresztowanie

1. W nagłych wypadkach każde Umawiające się Państwo może zwrócić się z wnioskiem o tymczasowe aresztowanie poszukiwanej osoby przed złożeniem wniosku o wydanie. Wniosek o tymczasowe aresztowanie może być przekazany w drodze dyplomatycznej lub bezpośrednio pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej a Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych.

Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej (Interpol) może pośredniczyć przy przekazaniu takiego wniosku.

2. Wniosek o tymczasowe aresztowanie powinien zawierać:

- a) dane dotyczące poszukiwanej osoby oraz informacje dotyczące jej obywatelstwa,
- b) określenie miejsca pobytu osoby, o której wydanie się wnosi, o ile jest znane,
- c) krótki opis stanu faktycznego sprawy i jeżeli jest to możliwe - czasu i miejsca popełnienia przestępstwa,
- d) opis naruszonych przepisów prawa,
- e) stwierdzenie istnienia:
 - (i) nakazu aresztowania osoby poszukiwanej w celu przeprowadzenia postępowania karnego lub osoby uznanej winną, wobec której nie wydano orzeczenia o karze, lub
 - (ii) wyroku skazującego wobec osoby poszukiwanej w celu wykonania kary,
- f) stwierdzenie, że nastąpi złożenie wniosku o wydanie poszukiwanej osoby.

3. Państwo wzywające zostanie niezwłocznie zawiadomione o decyzji w przedmiocie wniosku oraz o przyczynach jakiegokolwiek odmowy.

4. Jeżeli osoba, o której wydanie się wnosi, jest tymczasowo aresztowana w Państwie wezwanym, Państwo wzywające może przekazać wniosek o wydanie oraz dokumenty dodatkowe drogą dyplomatyczną zgodnie z artykułem 9 ustęp 1, przez złożenie wniosku i dokumentów w ambasadzie Państwa wezwanego, znajdującej się w Państwie wzywającym. W takim przypadku, data otrzymania takiego wniosku przez ambasadę jest uważana dla celów umożliwienia ciągłego zatrzymania osoby, za datę otrzymania przez Państwo wezwane w celu zachowania terminów, określonych w ustępie 5 niniejszego artykułu.

5. Osobę tymczasowo aresztowaną zwalnia się z aresztu, jeżeli w terminie sześćdziesięciu (60) dni od daty tymczasowego aresztowania na podstawie niniejszej Umowy organ wykonujący w Państwie wezwanym nie otrzyma formalnego wniosku o wydanie oraz dokumentów określonych w artykule 9.
6. Zwolnienie osoby z aresztu na podstawie ustępu 5 niniejszego artykułu nie wyklucza późniejszego ponownego aresztowania oraz wydania tej osoby, jeżeli wniosek o wydanie oraz uzasadniające dokumenty zostaną przekazane w terminie późniejszym.

Artykuł 13

Informacje dodatkowe

Jeżeli Państwo wezwane uzna, że informacje przekazane dla uzasadnienia wniosku o wydanie nie spełniają wymogów niniejszej Umowy, Państwo to może zwrócić się o dostarczenie dodatkowych informacji w wyznaczonym przez siebie rozsądnym terminie. Te informacje dodatkowe mogą być żądane i przesyłane bezpośrednio pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej a Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych lub w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 14

Decyzja w przedmiocie wydania i przekazanie

1. Państwo wezwane zawiadamia niezwłocznie Państwo wzywające o swojej decyzji dotyczącej wniosku o wydanie.
2. Jeżeli wniosek został załatwiony odmownie w całości lub w części, Państwo wezwane poda przyczyny odmowy wydania. Państwo wezwane przekaże na żądanie odpisy odnośnych orzeczeń sądowych.
3. Jeżeli wniosek o wydanie zostanie uwzględniony, organy wykonujące Umawiających się Państw uzgodnią czas i miejsce przekazania poszukiwanej osoby.
4. Przekazanie osoby poszukiwanej nastąpi w okresie czasu przewidzianym przez prawo Państwa wezwanego. Jeżeli prawo Państwa wezwanego nie przewiduje określonego czasu na przekazanie, nastąpi ono w ciągu

trzydziestu (30) dni od chwili powiadomienia Państwa wzywającego o decyzji wydania.

5. Jeżeli osoba poszukiwana nie zostanie odebrana z terytorium Państwa wezwanego w terminie, o którym mowa w ustępie 4, może ona zostać zwolniona. Państwo wezwane może następnie odmówić wydania osoby poszukiwanej za to samo przestępstwo.
6. Jeżeli nie jest możliwe terminowe przekazanie lub odebranie osoby podlegającej wydaniu przez jedno Umawiające się Państwo z powodu okoliczności pozostających poza jego kontrolą, Państwo to zawiadomi o tym drugie Umawiające się Państwo przed upływem terminu. W tym wypadku właściwe organy Umawiających się Państw mogą uzgodnić nową datę przekazania.

Artykuł 15

Skazania zaoczne

Jeżeli Umawiające się Państwo wystąpiło do drugiego Państwa o wydanie osoby skazanej zaocznie, organ wykonujący Państwa wezwanego może odmówić wydania tej osoby, jeżeli uzna, że postępowanie zaoczne nie zapewniło minimum praw do obrony, przysługujących osobie oskarżonej. Jednakże wydanie może nastąpić, jeżeli Państwo wzywające zagwarantuje w sposób uznany za wystarczający, że sprawa osoby, o której wydanie się wnosi, będzie ponownie rozpoznana z zagwarantowaniem praw do obrony.

Artykuł 16

Wydanie tymczasowe lub odroczenie postępowania ekstradycyjnego

1. Jeżeli wniosek o wydanie zostanie uwzględniony w odniesieniu do osoby, wobec której toczy się postępowanie karne za przestępstwo inne niż to, za które wnosi się o wydanie, lub która odbywa karę na terytorium Państwa wezwanego za przestępstwo inne niż to, za które wnosi się o wydanie, Państwo wezwane może tymczasowo wydać poszukiwaną osobę Państwu wzywającemu w celu przeprowadzenia postępowania karnego. Tak przekazana osoba pozostanie w areszcie w Państwie wzywającym i zostanie przekazana z powrotem Państwu wezwanemu po zakończeniu postępowania wobec tej osoby, zgodnie z warunkami, które zostaną uzgodnione w porozumieniu Umawiających się Państw.

2. Państwo wezwane może odroczyć postępowanie ekstradycyjne dotyczące osoby, wobec której toczy się postępowanie za to samo przestępstwo, za które wnosi się o wydanie, albo za jakiegokolwiek inne przestępstwo lub która odbywa karę na terytorium Państwa wezwanego za przestępstwo inne niż to, za które wnosi się o wydanie. Odroczenie może trwać do czasu zakończenia postępowania karnego wobec poszukiwanej osoby lub do czasu odbycia orzeczonej kary.

Artykuł 17

Wnioski o wydanie lub o przekazanie złożone przez kilka państw

1. Jeżeli Państwo wezwane otrzyma wnioski od Państwa wzywającego oraz od jakiegokolwiek innego państwa lub państw o wydanie tej samej osoby, za to samo lub za inne przestępstwa, właściwy organ Państwa wezwanego ustala, któremu państwu, o ile w ogóle, wyda osobę.
2. Jeżeli Rzeczpospolita Polska otrzyma wniosek o wydanie od Stanów Zjednoczonych oraz wniosek o przekazanie osoby na mocy europejskiego nakazu aresztowania w odniesieniu do tej samej osoby, za to samo lub inne przestępstwa, właściwy organ wykonujący Rzeczypospolitej Polskiej ustala, któremu państwu, o ile w ogóle, wyda lub przekaże osobę.
3. Podejmując decyzję na mocy ustępu 1 i 2 niniejszego artykułu, Państwo wezwane rozważa wszystkie istotne okoliczności, włączając w to, ale nie ograniczając się do następujących okoliczności:
 - a) czy wnioski zostały złożone na podstawie Umowy;
 - b) miejsce popełnienia każdego przestępstwa;
 - c) poszczególne interesy państw wzywających;
 - d) wagę przestępstw;
 - e) obywatelstwo pokrzywdzonego;
 - f) możliwość późniejszego wydania między państwami wzywającymi; oraz
 - g) porządek chronologiczny, w jakim wnioski zostały otrzymane od państw wzywających.

Artykuł 18

Zabezpieczenie i przekazanie przedmiotów

1. W zakresie dozwolonym przez swoje prawo Państwo wezwane może zabezpieczyć i przekazać Państwu wzywającemu wszystkie przedmioty, dokumenty oraz dowody związane z przestępstwem stanowiącym podstawę wydania. Przedmioty, o których mowa w niniejszym artykule, mogą być przekazane w takim zakresie, w jakim pozwala na to prawo Państwa wezwanego, także wówczas, gdy wydanie nie może nastąpić z powodu śmierci, zniknięcia lub ucieczki poszukiwanej osoby.
2. Państwo wezwane może uzależnić przekazanie przedmiotów od zadowalających gwarancji Państwa wzywającego, że przedmioty te zostaną zwrócone Państwu wezwanemu tak szybko, jak to będzie możliwe. Państwo wezwane może również odroczyć przekazanie takich przedmiotów, jeżeli są one niezbędne jako dowody w Państwie wezwanym.
3. Prawa osób trzecich do tych przedmiotów będą należycie respektowane.

Artykuł 19

Zasada ograniczenia ścigania

1. Osoba wydana na mocy niniejszej Umowy nie może być pozbawiona wolności, ścigana karnie, skazana lub poddana wykonaniu kary w Państwie wzywającym za przestępstwa, z wyjątkiem:
 - a) przestępstwa, za które nastąpiło wydanie, lub odmiennie określonego przestępstwa opartego na tych samych faktach, za które nastąpiło wydanie, o ile takie przestępstwo jest przestępstwem stanowiącym podstawę wydania lub stanowi łagodniejszą formę takiego przestępstwa,
 - b) przestępstwa popełnionego po wydaniu osoby,

- c) przestępstwa, co do którego organ wykonujący Państwa wezwanego wyraził zgodę na pozbawienie wolności, ściganie karne, skazanie lub wykonanie kary wobec danej osoby. W rozumieniu niniejszego punktu:
- (i) Państwo wezwane może wymagać przedstawienia dokumentów określonych w artykule 9 oraz,
 - (ii) o ile Państwo wezwane nie wyrazi sprzeciwu na piśmie, osoba wydana może zostać zatrzymana przez Państwo wzywające na dziewięćdziesiąt (90) dni lub na taki dłuższy czas, na jaki zezwoli Państwo wezwane, wówczas gdy wniosek jest rozpatrywany.
2. Osoba wydana na mocy niniejszej Umowy nie może być następnie wydana państwu trzeciemu za przestępstwo popełnione przed przekazaniem, chyba że Państwo przekazujące wyrazi zgodę.
3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie wyłączają pozbawienia wolności, ścigania karnego, skazania lub wykonania kary wobec osoby wydanej ani dalszego wydania tej osoby państwu trzeciemu, jeżeli:
- a) osoba ta po wydaniu opuściła terytorium Państwa wzywającego i następnie dobrowolnie tam powróci lub
 - b) osoba ta nie opuści terytorium Państwa wzywającego w terminie trzydziestu (30) dni od dnia, w którym uzyskała możliwość swobodnego wyjazdu.

Artykuł 20

Ekstradycja uproszczona

Jeżeli wydanie osoby Państwu wzywającemu nie jest w sposób oczywisty wyłączone przez prawo Państwa wezwanego oraz pod warunkiem, że osoba, o której wydanie się wnosi, nieodwołalnie wyrazi pisemną zgodę na swoją ekstradycję po osobistym poinformowaniu jej przez sędziego lub właściwego urzędnika o jej prawach do formalnego postępowania ekstradycyjnego oraz zapewnianej przez to postępowanie ochronie, którą by utraciła, Państwo wezwane może wydać tę osobę bez wcześniejszego przeprowadzenia formalnego postępowania ekstradycyjnego. W takim wypadku artykuł 19 nie będzie miał zastosowania.

Artykuł 21

Tranzyt

1. Każde z Umawiających się Państw może zezwolić na tranzyt przez swoje terytorium osoby wydanej drugiemu Państwu przez państwo trzecie. Wniosek o tranzyt zostanie przekazany w drodze dyplomatycznej lub bezpośrednio pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej a Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych. Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej (Interpol) może pośredniczyć przy przekazywaniu takiego wniosku. Powinien on zawierać dane dotyczące tożsamości osoby transportowanej oraz krótki opis stanu faktycznego sprawy. Podczas tranzytu osoba transportowana może być pozbawiona wolności.
2. Zgoda nie jest wymagana w wypadku korzystania przez jedno z Umawiających się Państw z drogi lotniczej, gdy nie jest przewidziane lądowanie na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa. W wypadku lądowania nieprzewidzianego na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa, to Umawiające się Państwo może żądać wniosku o tranzyt przewidzianego w ustępie 1. To Umawiające się Państwo może zatrzymać osobę, która ma być transportowana, do czasu otrzymania wniosku o tranzyt i zrealizowania tranzytu, o ile wniosek zostanie otrzymany w ciągu dziewięćdziesięciu sześciu (96) godzin od nieprzewidzianego lądowania.

Artykuł 22

Pomoc prawna i koszty

1. W każdym postępowaniu wynikającym z wniosku o wydanie Państwo wezwane będzie pomagać, występować w sądzie oraz reprezentować interesy Państwa wzywającego.
2. Państwo wzywające ponosi koszty związane z tłumaczeniem dokumentów oraz transportem osoby przekazywanej. Państwo wezwane pokryje wszystkie pozostałe koszty powstałe w tym Państwie na skutek postępowania ekstradycyjnego.
3. Żadne z Państw nie będzie występowało przeciwko drugiemu Państwu z innymi roszczeniami pieniężnymi i wynikłymi z postępowań ekstradycyjnych na mocy niniejszej Umowy.

Artykuł 23

Konsultacje

1. Ministerstwo Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej i Departament Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych mogą bezpośrednio lub za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol) prowadzić konsultacje w związku z realizacją poszczególnych spraw oraz w celu zapewnienia utrzymania i usprawnienia postępowań toczących się na podstawie niniejszej Umowy.
2. Państwo wzywające na wniosek Państwa wezwanego zawiadomi Państwo wezwane o stanie postępowania w sprawie przeciwko osobie, która została wydana, i przekaże odpis prawomocnego orzeczenia, jeżeli takie orzeczenie zostało wydane w danej sprawie.

Artykuł 24

Organy wykonujące

Dla Rzeczypospolitej Polskiej organem wykonującym będzie Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny lub osoba wyznaczona przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego. Dla Stanów Zjednoczonych Ameryki organem wykonującym będzie Sekretarz Stanu lub osoba wyznaczona przez Sekretarza Stanu.

Artykuł 25

Wypowiedzenie

Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć niniejszą Umowę w dowolnym czasie przez pisemne zawiadomienie drugiego Umawiającego się Państwa, a wypowiedzenie nabierze mocy po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania takiego zawiadomienia.